

Sygn. akt V KZ 52/21

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

SSN Paweł Wiliński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 listopada 2021 r.,

w sprawie **M. S.**

zażalenia skazanej na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 19 października 2021 r., sygn. akt V KO 67/21,

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 19 września 2018 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w P.

z dnia 27 marca 2018 r., sygn. akt III K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W dniu 9 sierpnia 2021 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanej M. S. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 19 września 2018 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 27 marca 2018 r., sygn. akt III K (...).

Postanowieniem z dnia 19 października 2021 r., sygn. akt V KO 67/21, Sąd Najwyższy odmówił na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. przyjęcia tego wniosku, wobec

jego oczywistej bezzasadności. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Najwyższy wskazał, że wniosek skazanej nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, że w sprawie zaistniały okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania. Nadto, wskazano, że w postępowaniu w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania sąd nie dokonuje na nowo oceny zebranych dowodów i przyjętych na ich podstawie ustaleń faktycznych, nie bada także zasadności orzeczenia skazującego.

Na to postanowienie zażalenie złożyła skazana M. S., która ponownie wskazała dowody, które w jej ocenie świadczą o konieczności wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanej nie zasługuje na uwzględnienie. M. S. nie przedstawiła bowiem żadnych argumentów, które byłyby w stanie podważyć zaskarżoną decyzję Sądu Najwyższego.

Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny ma miejsce w sytuacji, gdy w sposób oczywisty, wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w przepisach art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie sądu z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.).

Wydając zaskarżone postanowienie, Sąd Najwyższy rozważył wszystkie okoliczności podnoszone przez skazaną, konfrontując je z ustaleniami stanowiącymi podstawę przypisania zarzucanego jej przestępstwa. Odniósł się więc do kwestii dowodów z dokumentów mających wskazywać na kontakty i współpracę M. S. z instytucjami rządowymi USA i przedstawicielami tych instytucji, a co za tym idzie potwierdzać, że skazana miała możliwości finansowe. Sąd Najwyższy zauważył, że skazana nie ujawniła merytorycznej zawartości tych dowodów, zaś w toku postępowania wyraźnie ustalono, że ani granty, ani żadna promesa nie zostały udzielone skazanej. Argumentacja zawarta w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego jest przekonująca i rzeczowa.

Skarżąca w zażaleniu nie sformułowała konkretnych zarzutów świadczących o nietrafności tego postanowienia, powołując się w dalszym ciągu na okoliczności związane z merytorycznym rozpoznaniem przedmiotowej sprawy i występujące – w ocenie wnioskodawczyni – nieprawidłowości w zakresie procedowania Sądu orzekającego w sprawie.

Zdaniem Sądu Najwyższego *ad quem* bezspornie wystąpiły okoliczności upoważniające do skorzystania z unormowania zawartego w przepisie art. 545 § 3 k.p.k., który zezwala na odmowę przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 tego przepisu bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, gdyż z treści wniosku, wynikała jego oczywista bezzasadność.

Ponieważ zaskarżone postanowienie Sądu Najwyższego *a quo* jest w pełni zasadne, należało je utrzymać w mocy.

Kierując się powyższym, orzeczono jak w sentencji.